

W C
542

125
2
Illustrissimo & Celsissimo Principi ac Domino,

DOMINO

JOHANNI

ERNESTO JUNIORI,

Duci Saxoniae, Juliae, Cliviae, &

Bergae, Landgravio Thuringiae, Marchioni Mis-

niae, Comiti Marchae & Ravensburgi, Domino Ravensternii,

Academiae Jenensis Rectori Magnificentissimo,

Domino suo Clementissimo,

Duodecimam Magistratus Academici prorogatio-

nem & publicam renunciationem, que facta die

21. Febr. A. O. R. cl. 13. CXIV.

Cum bonis omnibus subjectissime gratulantur

cives Academiae JENENSIS infra scripti.

J E N Æ

TYPIS JOHANNIS WEIDNERI.

I.

Unc, quia suscipitur renovatio *Reſtoratus*,
 Debetur summo gratia summa *D E O*.
 Et non immerito: Repetit nam Sceptra *JOHANNES*
ERNESTUS, tali dignus honore iterum.
 Bis senis vicibus *JENÆ* jam captat habenas,
 Ut regat hanc mirâ dexteritate Scholam.

Illius assidue major sapientia crescit:

Ætatem superant, quæ tenet, atque facit.

Namque lubens fidis est Præceptoribus usus:

A quibus in studiis commoda multa tulit.

Biblia quotidie legit, ut quoque scripta *Lutheri*,

Tanquam sinceræ religionis amans.

Nititur, egregiis verè virtutibus auctus:

Moribus ut patriis præditus esse, queat.

Hactenus idcirco Gallos lustravit, & Anglos:

Disceret ut rebus non nocitura suis.

Exemplis etenim, bona si sunt, multa docentur:

Si modo quis rectè noverit ista sequi.

Hoc scio: quod Princeps noster, facturus id ipsum,

Sit satis optatum promptus ad obsequium.

Salvus, & incolumis prope, sicut spero, redibit

Ædes ad patrias, auxiliante *D E O*.

Afferet adveniens Matri solatia secum:

Fratribus & septem dulce levamen erit.

Gaudia percipiet classes *Salana* per omnes,

Tempore, *RECTOREM*, quo, rediisse, sciet.

Singula membra scholæ, lætissima, lætabuntur:

Cùm Præceptores, tum quoque discipuli.

Plaudent & Cives: quia *RECTOREM* quoque nostrum

Julia nunc novit, *Clivia*, *BERGA DUCEM*.

Hujus ubi rursus Regionis venit ad oras:

Omnia *Saxonix* Dux *SAPIENTER* aget,

Nec

Nec non CONSTANTER; quoniam decet utraq; virtus
 Illum; qui, prudens, scepra tenere, cupit.
 Legibus armatus fiet, decoratus & armis.
 Id benè perficiet, quod benè cœpit, opus.
 In populum regimen simul ac est noster adeptus
 Princeps; subjectos sedulitate reget.
 Semper erit curæ Rectori gloria Christi:
 Quò Patriæ vigeant oppida, templa, scholæ.

Ambrosius Rendenius. D.

BIs senis cyclus completur mensibus anni,
 Signaq; Soltantum per duodena salit,
 Tu quoque Saxonix Sol, ô Sol auree Rutæ,
 Nostræ SALANÆ flammee Phœbe Scholæ
 Undenos Rectoralis permensus es anni
 Orbes, en orbis nunc duodenus adest.
 Hunc etiam ardenti Princeps pede fervidus intras,
 Inq; SALAM ignitas dejaculare faces.
 Et tamen hoc absens: quid mirum? Sol es, & ut Sol,
 Spargis in abjectos hoc radiale jubar.
 Muneris integrum ceu Sol tamen perficis annum.
 Omne quod est, proprium pectore Solis habes.
 Perfice Magnifici tu mensem muneris istum,
 Hic consumatus totus & annus erit.
 Sed quid tum facies? divine revertere, Princeps,
 SALAM à se motis vise reversus aquis.
 Magnus ab integro annorum tibi nascitur ordo,
 En annus major nunc peragrandus erit,
 Qui modò Phœbus eras Jenæ tantummodo, verus
 Terræ Saxonix tu modo Phœbus eris.
 Dive redi Princeps, annum feliciter istum.
 Incipe, magnum annum, magnum opus istud adi,
 Nec tamen absolve hunc ô Dux velocius annum.
 Quàm Sol & quàm annus desinit esse, quod est.

*Antonius Varus Med. D. & Professor Jenæ humilime
 subjectionis ergò.*

ANACREONTICUM.

Aboriosa virtus
Et fructuosa serum
Non operitur avum
Sed antevertit annos,

Comansq; delictos
Fructus simul profundit.

En Hercules in ipsis

Cunis duos colubros

Cum se peti videret,

Elidit, atq; longam

Nuper sinus plicantes,

Et ore sibilantes,

In litteram figurat.

Idem tuâ JOHANNES

ERNESTE, magne Princeps,

Major future, quondam

Et maximus potentum

Germanie Virorum,

Maturiore dudum,

Virtute, comprobasti.

Puer tenellus ignis

Scintillulas latentis

Et plurimas favillas

Mittens leves in auras

Tot indolis decoræ

Tot ingenî venusti

Animiq; non nocivi

Elementa prodidisti.

Mox largiore flamma

Splendens nitore circum

Te puberem, reluxit

Lambens tuumq; pectus,

Et spiccos capillos,

Et labra molli cella,

Et aurei sub atrâ

Rami crepantis umbrâ

Iter viamq; signans

Honore te beavit.

Quid restat ergo? quidnam

Princeps verende? dicam.

Ut hoc jubar coactum

In lucidi micantem

Solis globum coruscet

Magis magisq; donec

Et patriam per omnem

Fundatur, atq; seros

Clarescat ad nepotes.

Hæc ergo JANE Princeps

In te videns reposta

SALANA nostra senos

Fasces tibi per annos

Concredidit, tuæq;

Clementie sub umbra,

Vigilantie sub alis

Fideiq; sub latebris

Feliciter quevit,

Æstusq; luctuosos

Inter, vagosq; fluctus

Te, futilem rogante

Cymbam beatitatis

Portu recepta longos

Condit laboriosis

Soles, dicatq; Musis.

Salve benigne Princeps,

Princeps amice caelo,

Princeps amice terris,

Princeps

Prin̄ceps bonis amandē
 Princeps malis timende,
 Nostri lubens habenas
 Jam denuō Lycei
 Capesse, nec tueri
 Desiste litteratē
 Hoc alveare turbæ,
 Quæ mella stipat, olim
 Certo tibi futura
 Quod senties, honori
 Et patræ salutē.

Partem tui laboris
 Curæq; sustinebit
 Pingzerus ille canis
 Caput obfitus capillis,
 Et corpus asperata
 Jam tardior senectâ
 Sed interim sagacis
 Alacritate mentis,
 Scientiâq; rerum
 Usq; tot per annos
 Et omnis expedita
 Virtutis æquitate
 Nulli secundus inter
 Mystas sacræ Themistos
 Seu sint juvenulorum
 Seu Principes virorum.

Quin jam satis viarum
 Duro datum labori
 Periculisq; , magno
 Te subditi reposcunt
 Ardore, te requirunt,
 Et pluribus volentem
 Precibus DEUM fatigant

Ut sit tuæ fidelis
 Comes profectiois
 Totūmq; ducat agmen,
 Et prævius reducat.
 Tum concinent sonorâ
 Pæana voce lati
 Thuringiæ popelli,
 Quorum recumbit in te
 Spes omnis, & suarum
 Tutela certa rerum.

Tum vortices, maligni
 Qui te verentur Ilmi,
 Et turbines aquarum,
 Qui tot dedere strages
 Tot perdidere villas
 Tot obruere campos
 Tot abstulere vitam
 Animantibus profundis
 Quæ mersa sunt in undâ,
 Licentiæ novellæ
 Iræq; pœnitebit.

Tum plurimi Poætæ
 Audaculi Poætæ
 Dicaculi Poætæ,
 Bibaculi Poætæ
 Jungent equos vehiclis
 Et multa plaustra mittent,
 Cadmi quibus nigellæ
 Vinculis tamen ligatæ
 Et metricis cathenis
 Gnata, nec invenusta
 Ad cornei quietam
 Saxi vehentur aulam.

Wolfgangus Heider, M.

Subjectis, gratitudinis ergo.

PARODIA HORATIANA
ex lib. III. Oda IV.

Revise JENAM regnaq; dulcia,
illustre longum SAXONIDUM decus,
& cede, JAN-ERNESTE, votis
supplicibus, placitoque Phœbi,
Audis? Vel an nos ludit amabilis
persuasio? Audire & videor novos
lustrare per campum caballos
qui comites referunt DUCEMq;
Te Galliarum è sedibus inclutis
altricis intra tecta Thuringiæ
dumis fatigatumque cœlo
laude catâ excipient Poëtæ
Versuque. Magnus quod venis omnibus
quicumque celsas Lutetiæ domos
saltusque Normannos, & arvom
pingve tenent celebres Britanni,
& tutò ab atris Invidiæ labris
dormire tutus, nec premier vafrâ
ambage, suspectoque vultu
non sine DIs animosus HEROS.
PRINCEPS, Camœnæ te miserabiles
tandem reposcunt, respice prospero
fato clientes sive Galli
seu faciles placuere Belgæ.
PRINCEPS, amicos fontibus & choris
non hîc labores plurimi agent retrò,
non temporis consumet angor,
non Siculo Nimerodus ausu,
Quocunque Musis astiteris, libens
insanientes fulmine lurido

spernet.

spernet calores corde, semper
artibus immoriens juvenus.

Viset theatrum discipulis favens
multoque lætum flumine nectaris,
viset cathenatos amores
& Charitum benè docta classem.

Tu solus altis auxilio tuo
dudum sorores præ nimio metu
finire quærentes laborem
Pierio recreabis antro.

Tu lene consilium & dabis, & dato
gaudebit Orbis. Scimus ut hætenus
Parnassi ad hortos efficaci
numine compuleris juventam.

Tu mentem inertem cordaque temperas
ventosa, & artes regnaque Musica,
Phœbosque; subjectamque pubem
imperio regis unus æquo.

Magnum illa terrorem intulerat gregi
fidens juvenus, ensibus horrida,
fratresque conantes opimas
rumpere divitias honesti.

Sed quid Mamurcus quid validus Dromo
aut fervidis quid Rhinoceros minis,
quid Stentor, evulsisque saxis
Porphyriion jaculator audax

contra paratam Regis epomida
possent ruentes? Hinc cupidus stetit
JEHOVA Legum assertor, illinc
nunquam animo positurus artem.

quærore puro Politices beat
mente sagaces, quæ Historiæ tenet
carecta, natalesque dotes
egregius pietate PRINCEPS.

Vis Consilii ingens mole viget suâ
& temperatos provehit impetus

.

in majus

in majus auctor J O V A, & odie,
 grande nefas animo moventes.
 Testis tuorum res Academica
 dudum laborum, testis & integræ
 tentator insulsus Themistos
 supplicio domitus severo.
 Soluta monstris J E N A canit suis
 gaudetque fratres fulmine perditos
 missos ad Indos, nec peremit
 arbitrium malus error æquum,
 Incontinentis nec socii jecur
 relinquet ales nequitia additus
 tortor scelestæ, sed nocentes
 perpetuus cohibebit ultor.

Humilima subjectionis ergo

F.

Sagittarius.

V.

Appropera! appropera! D U X inclyte: patria tellus
 Te cupit, & palmâ Te prestolatur utraq;
 Tu modò J H O V A H Duci Dux prævius esto; ministrent
 Aligeri juvenes, gens J H O V A E hominumq; ministra.
 Quattuor explevit Natali hâc lampade lustra,
 Undecimâsq; capit P R I N C E P S Rectoris habenas.
 His lustris super adde rogo compluria lustra;
 Et curas sacras quas divò in pectore volvit,
 Pro verbi doctrinâ, incrementôq; Lycæi,
 Promove in augmentum, fôtu Spiraminis almi.
 O J H O V A H! ô nostras res respice! respice vota!
 Vota quibus flexô Te poplite cernua adorat
 Musula, Salanô per Te nutrita salictô.

Deb. subjectionis
 ergo F.

M. Balthasar Gualtherus,
 S. Lingg. Profefs.

E I N I S.

VI.

Splendida bis sextum cape nostri sceptrā Lycæi
JANN-ERNESTE manu facili, vultuq; benigno,
 Saxonicae stirpis flos ô pulcerrimè! Regno
 Dignus eras vasto; qui florentissima regna
 Lustrasti modo; **DEUTLEBIO** ductore, Magistro
 Morum prudenti, fido socioque laborum
 Sint hæc opto Tibi magni præludia regni
 Sceptrā Scholæ nostræ, quæ gestas optime Princeps;
 Dum redeas salvus, forti Comitatus Achatæ,
 Atque viæ reliquis sociis, lectisq; ministris.
 Tunc tibi cervices submiserit **ILMUS**; & altis
 Spumans Sala undis **DOMINUM** te dixerit alnum.

Humilime subjectionis ergò scrib.

Joannes Zölner, bonarum artium Magister,
 ac P. P. in Salanâ.

VII.

Sol veluti parteis mundi diffundit in omneis
 Splendoris radios, atq; illis calfacit ima:
 Sic **JAN-ERNESTUS** prælustris & inclytus **HEROS**
 A nostrâ quamvis fiet absens corpore **JENA**;
 Virtutis radios parteis diffundit in omneis,
 Atq; suis sceptris **JENAM** facit hancce valere.
 Sic ergò valeas usq; Illustrissime Princeps,
 Ut per te valeat feliciter usq; Salana,
 Floreat atq; simul, data quæ tibi patria terra,

sic volebat

humilimo animo

M. Michaël Wolfius, Physices Prof. Publ.

B

Alterâ

II X.

Altera nunc redeunt revolutis mensibus anni,
 Sollenni celebrata die comitia, quando
 Permutat fasces Academia nostra, novoque
 R E C T O R I imperii summam cum nomine defert;
 Ex quo summus abes R E C T O R, peregreque moraris
 Hospes in ignotis regionibus, optime Princeps,
 JOANNES ERNESTE, tuæ gentisque solique
 Immortale decus, fratrum pulcerrima stella.

Jamdudum absentem cupidis vestigat ocellis
 Patria, & ex sanguis curis depascitur artus,
 Pro te, proque tuis sociis, ne fortè sinister
 Ingruat eventus, cœlumque resolvat in imbres,
 Aut mare pacatum turbet mordentibus Euris.
 Gnara peregrinis in finibus, undique summos
 Quot mala circumstent proceres, quid possit Erynnis
 Livida, & insidias quantas sæpè exspuat ore.

Ac ut Sponsa suum, nimio quæ saucia amore
 Pectus, inextinctis turget præcordia flammis,
 Suspirat Sponsum, procul in regione remotâ
 Absentem, hunc unum vario sermone requirit,
 Perdius huncque vocat, pernox hunc somniat unum:
 Sic orbata suo R E C T O R E & P R I N C I P E, noctes
 Salana insomnes ducit, sic angitur ægra,
 Et desiderio coquitur, te supplice voto
 Cœlicolas poscit, supplexque advolvitur aris,
 Thura precesque D E O libans, nec demovet illinc,
 Unde suum sperat falsurum fidus, ocellos.

Sat Gallis Anglisque datum, jam quidquid in orbe
 Hesperio dignum est lustrari, natio quidquid
 Teutonicæ gremio telluris continet amplo,
 Hoc tua lustravit vigili sollertia cura.

Inspexti varios hominum moresq; animosq;
 Lustrasti innumeras urbes, quid distet ab Anglo

Gallus,

Gallus, & in cunctis quæ sit Respublica muris?
Quis status imperii? quis limes dividat oras
Distinctas procerum? quæ cuique potentiæ genti?
Unde Ithaco quondam prudentia crevit Ulyssi,
Notum est omne tibi, nota & cum pectore lingua.

Ergo redi, spectasse velis, non perdidicisse
Externos mores, jam provida mater & omnes
Exspectant reducem fratres, votisque requirunt,
Narraturum & iter, longique pericula tractus,
Et varios casus, ut Rex te exceperit ipse
Hospitio, atque suis ut te Regina choreis
Convivam admorit, quo te decorarit honore
Circumfusa Ducum pubes, celebri excita fama
Saxonicae gentis, quam felix alea nuper
Cæsaris arbitrio ludi clararat equestris,
Atque etiam externo sat notam fecerat orbi.

Quantum est hoc, Princeps! virtus exotica quod te
Suspicit, atque tuum numen sullenibus ambit,
Obsequiis! quod nec cuivis contingit habere,
Id tibi sponte datur, nec permutare favorem,
Divitiis Cræsi cuperes, tam nobilis ardor,
Est tibi discendi, laudisque immensa cupido,
Huic ut postponas discrimina mille viarum.

At nobis nil dulce sapit sine Principe, gratum
Nil sine RECTORE est, conjuncta est nostra saluti
Fortunæque tuæ, parcas nobisque tibi que,
Et lucem patriæ reddas, tuus instar amœni
Veris, ubi vultus terris affulsit amatis,
Sol melius splendet, spirant jucundius auræ,
Gratior itque dies, & mollia secula currunt.

Hinc tibi bis sextâ vice frena Academica rursus
Deferimus, petimusque humiles, ne calculus iste
Displiciat, nostri aut spernas suffragia puncti,
Majus ad imperium mox incrementa datura.

Sic tibi felices ventos facilesque precamur,
Quidquid & astrorum in cœlo est, geniique secundi,

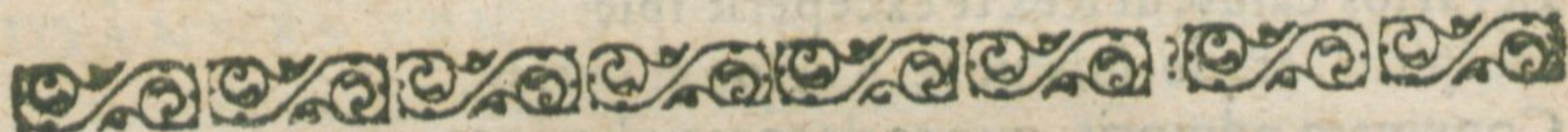

Ut matura ornet nostras præsentia pompas.
 Nos vota interea pleno cumulabimus ore,
 Et venam Aõniis animabimus imbribus omnes,
 In reditum, Dux Magne, tuum, Regique Jehovæ
 Dicemus summas magno conamine grates.

Ex devotiſſ. affectu fundebat

Joannes Gryphiander,

Histor. & Poës. Prof. P.

I X.

ET jam tempus adest, Princeps Celsissime nostro
 reddaris gremio, tellus satis admiratur
 extera virtutes, & fortia facta celebrat.
 Nec plus absentem jucundus sustinet Ilmi
 irrigui affectus, uterum ipsa doloribus implet
 Sala, quis, ingeminans, te Dux pie, detinet? Ergo
 JAN-ERNESTE redi sospes rerumq; potire,
 Te Patrem Patriæ dudum plebs subdita poscit.

Devotæ subjectionis ergo

F.

M. Samuel Schwangel/

Coll. Phil. Adjunct.

Illius
 Nam
 Biblia
 Nititu
 Hacte
 Exem
 Hoc f
 Salvus
 Affere
 Gaudi
 Singul
 Plaude
 Hujus

ectoratus,
 a D E O.
 Scepra JOHANNES
 ore iterum.
 tat habenas,
 ate Scholam.
 ur:
 Cum bonis
 cum
 f
 ciet.
 L:
 nostrum
 E M.

Nec

